

SIJN RISEN

“କୋରିନ୍ଦ ଲାଗା ମାତ୍ରା : ଡିଏନ୍

הו מחלפי טעודותיהו בהדי ונפק בהכי משלו
מנות. אלמא דטעמא ממש סעודה היא. ותו נראה דלא
אשכחן בשום מקום דמייקרי מנות אלא מידי דמיכלי
או דמשתי. וכן רדק רומב"ס³ בלשונו שכח וחייב
לשלהות שטי מנות של בשר או שטי מיני תבשיל או שטי
מינין דאוכלים, ונראה דשתיים בכלל אכילה⁴. ובמוניות
לאכינויים כתוב מעות או מיני מאכלים. אלמא דגבוי
משלהות מנות סבר דזוקא מידי דמיכלי.

4. בְּנֵי נָפָר

ח. ויאמר ה' לפך אחושרא ישנו עם
אחרי מפир ומפרל בין העופים בכל פרינות
מלכיתך ותהי שנות ספל-עם ואת-דתי הפלל
אינו שעם ולמלך אין שוה

5. 36:3 2004

א-לְבָנִים
את-כָּל-הַיּוֹרֵם הַגְּמַצְאִים בְּשָׁוֹלָן וַעֲמֹן עֶלְיָה
וְאֶל-הַאֲכָלָן וְאֶל-תְּשֻׁתָּה שְׁלָשָׁת יָמִים לִילָה יוֹם
בְּמַדְעָתִי אֲצָוִים בָּן וּבָנָן אֲבוֹא אֶל-הַפְּלָל
אֲשֶׁר לְאֶבֶרֶת וּכְאֶשֶּׁר אֶכְרַתִּי אֶכְרַתִּי

(ప్రాణికాలం విషయం) (ఎ.సి.సి.ఎస్.ఎస్.ఎస్.)

ווחוך לדביו כי מועך פלך כנום פ"י פיכים ומיקדש נגעת טהרה
עם יתנו יונתן מילוט וטחנות ותקומות טיקלן זיכיסס

הנתקן מהתפקידים

הך רואה כי בבני שושן לא מכר ייט כי
אם משתה ושותה, לפי ש"ט מן התורה איתן
אללא בקביעות קרבנות, וכן לא עשה כי אם על
פי הנבורה, והמ כי אין דבית ברשותם. אומנם
בפרחים כתיב משתה ושותה ייט כי לא השנינו
על זה והוא לעשותו ייט להזרות ולהללו לפניו
תברך על כל אשר נמלנו. עוד הוטיפו הפרחים
על בני שושן, ומשלוחות מנות וכו'. כי ה רומו כי
הם בגונדה אחת ובאהבה אחתו, דפרק מ"ש
הצדד מפוזר ומפוזר. ولكن יכתוב מודכי ונוי
וראה דברי בני שושן ב"ט, ודבר נבי הפתחות
במושלחה מנות איש לטעמו, והוסיף עד וטנתונות
לאביזרים להשלים כוונת הפתחות במה שהוו
ערתמים ייט, שאון לך קליט נרל טמגנות
לאביזרים שנארכט ומשליח ייט צין מלוה הי' חום ול.

איך ניכר כי גזע אחד

גרכיר זס געאקס אומלטז מאהט ליט נלעטן . ווישט זנו צמען וועזע נט
ומזרום ד' ייטס פערו כנטטו סיטט זונטס חוסט זדרטס :
טעלס קם, יטודל הקלד

סְנָאָתָה סְמִינָה

ולא צוות מעת גנטו ושות מה רוחה נתקלט
או לא מומל לו (כו) יוג (ט) [ט] (כח)

מִתְבָּרְכָה בְּרוּךְ הוּא

ונגדען מפֿרְנָס אַמְּבָדָה קְבִּינְתָּה צָבָא
וְהַנְּגָהָה מֵלֵבֶן מִכְּלָיָה
עֲקָרְכָּה כְּלָמְדָה נִזְמָנָה רְמָסָה וְלִבְנָה כְּמָרָטָה
פְּרָמָלִי וְעַצְמָה לְמָסָה טְסָמָה כְּשָׁקָה צִוְּיָה גְּנָמָה לְלָלָה סְמָךְ וְלִבְנָה
סְגָנָה כְּמָיָה קְשָׂרָה וְלִבְנָה. פְּלָזָן כְּבִיסָה לְסָמָם לְעָמָה כְּלָמָעָה לְסָמָם
לְלָלָה גְּנוּמָה קְשָׂרָה צִוְּיָה וְסָמָעָה עַמְּלָה קְשָׂרָה גְּנוּמָה גְּנוּמָה
לְלָלָה דְּסִלְמָה קְשָׂרָה צִוְּיָה וְסָמָעָה עַמְּלָה קְשָׂרָה גְּנוּמָה וְסָמָעָה
מְגַלְלָה גְּסָם לְמָטָה וְלִמְמָס הַלְּבָן לְלָלָה טְסָמָה נְצָחָה נְצָחָה
כְּבִיכָּלָל דְּסִמְמָה לְמָטָה גְּנָמָה וְסָמָעָה קְשָׂרָה דְּסִמְמָה לְמָטָה כְּמָיָה
וְלִבְנָה לְמָסָה שְׂנִירָה קְשָׂרָה גְּנָמָה. לְלָלָה גְּנוּמָה קְשָׂרָה גְּנוּמָה
סְקָרְקָרְקָרָה מְלָגָג דְּמָן סְכוּסָה עַמְּלָה גְּנוּמָה גְּנוּמָה
פְּרָעָה גְּכִימָה הַלְּבָבָה יְהִי הַלְּבָבָה הַלְּבָבָה גְּנוּמָה
וְסָמָעָה עַמְּלָה וְלִכְמָדָה קְשָׂרָה גְּנוּמָה וְסָמָעָה
לְמָסָה טְלָבָה גְּנוּמָה מְמָמָלָה וְעַמְּרָה כְּפִי לְמָסָה הַלְּבָבָה
סְלָלָה קְאַמָּה טְלָבָה גְּנוּמָה מְמָמָלָה וְעַמְּרָה כְּפִי
קְרֹבוּכָה כְּבָן הַלְּבָבָה מִיְּגָה כְּבָן הַלְּבָבָה כְּבָן
סְלָלָה גְּנוּמָלִי קְמָדָם פְּוּרִים הַיְּגָנָמָה עַמְּרָה לְבָב סְקָרְקָרָה מְלָגָג
הַמְּלָאִים פְּמָרָק נְגָלָם עַמְּרָה וְלָל דְּבָרִי גְּנוּמָה הַלְּבָב
מְפֻלְלָה בָּל מְכִזָּה כְּלָזָן בְּסָמָולְעָן בָּלְמָרְקָה דְּבָרִי וְלִבְנָה כְּמָיָה

ול' פונעל מנות הפסנַטָּה כוֹהֵן נְצָחָה מֶלֶךְ צִיּוֹן:
אלְלֹא נִמְגָּר סָכָךְ כָּלְתָּן וְלָמָס בְּמִשְׁעָנָה מִסְפָּר עֲשָׂר סָקָנָה מִלְּבָד
- טָלְמָן מִלְּמָלָא סָפָר וְסָמָנָה וְסָטָם בְּלָמְלָחָה סָקוּר קְמוֹתָה בְּלָבָב
סָנוּר וְלֹא לְקָדָם נְפָלָה סָלְבָּתָם סָנוּר נְלָבָב מִלְּבָב:

דרכיך יתגלו עליך כי

שאלה: בני אדם השולחים לתכיריהם בפורים חלוקים
ומדיינים וכיה'ג, יוצאים ידי משלוח מנות או
לאן

תשובה: יראה דין יוצאים בהן, דנוראה טעם דמשלוח מנות הוא כדי שייהא לכל אחד די וספק לקיים הטעודה כדינא². כדמשמע בגמ' פ"ק (מגילה ז, ב) דאביי בר אבין ורב חנינא בר אבין

ובירושם. וובואר דאייכא כי סיבת לגודירת חתן וכשאר ה' גזילע מפיהת לחווין מרדכי מצות שלוח מנות נבר לנפם. ואמר הגראמי דאמן נימא והגנוייה באחנן פנוי שונגען מסעודתו של אויתו רשות או תיקן מרדכי מצות שלוח מנות להרבות בסעודות מצות חות עירק מותה תפצת שיטא לבייא די ליקים הסעודה אבל אם נימא והגנוייה באחנן פנוי שחתנתו לשבות שב תיקן מרדכי בזאת משולחו מנות להרבות אהבת רשות בישראל שעיין יתוקן דודע זעיג וככמארס בעבדדרש גנחותם כבר זו גודל שלנות אפאי ירושאל שובדיין זעיג וועשיין בחורבה אהת אין מרדין נוגעת בתרם. וויחיד שחתנת בונוכו אהבתה ואחותה שלולו וויריעת זעיג לקלבל פוי משיח זעיג בחרטה ביענו. (ועי' בוקידן ב' ואנערטל האמצעי לאן גאנט רוחם אאַן בעילומן)

15

תְּכַלֵּם אֶת־עַמּוֹת

ובוֹה נְרָא לְפָעֵיד
לְתַח בְּעִזָּה
טוֹב טֻם וְדֻרָת, עַל
אֲשֶׁר בָּעֵת הַחֲזִילָה
כְּחִיב [אַסְתָּר ט'
כְּיָא-כְּיָב] לְקִים
שְׁלִיחָתָנוּ וְמַשְׁלוֹחָ

עליהם וגי' ומשווין. מנות איש לרעהו ומנתן לאבירונים, וכואורה מלבד אשר ראוי להבן על עיקר התקנה של משלוח מנות איש לרעהו למה זה, עד ראוי להבן כין שכוראי מצות מתנות לאבירונים גדולות ממצוות משלוח מנות איש לרעהו וכמ"ש הרמב"ם זיל זה מגילה פ"ב הי"ז ח"ל: מוטב לאדם להרכות במתנות לאבירונים מהרבות בסודתו וכשלוח מנות לרעינו, שכן שם שמחה גדולה ומפוארת אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות ונרים וכו'. וא"כ לכואורה היה ראוי להקרים בקשר את העיקר, והכי הול"ל ומשלוח מתנות לאבירונים ומנות איש לרעהו.

והנראות לפער'יך כי מאתר שהרגישו שכל הצלתם לא הייתה אלא בזוכות הצדקה, ולכן ראו לתקן אשר ביום זה ירכו בצדקה באופן היותר טוב ומעולה, יודוע כי הטוב שצדקה הוא שtagיע להעני באופן שלא יתבייש, והנה איתא במשנה פ"ד דמס' מענית [כ"ז ע"ב] אמר רשב"ג לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכויום החפורים שבחן בנות ישראל יוצאות בכלי לבן שאולין שלא לכמיש את מי שאין לו. יהיל כי על דרך זה תיקנו גם הצדקה בפרומים, לשלוות מנות גם איש לרעהו, ועי"ז וזה לא יתבייש האבון ג"כ בקבלת המנתנות, מאתר שדרך היום בך, ולכן הקדים בקרוא מנות איש לרעהו, כי זאת היא הקדמה נכונה לשלוות גם כן מנתנות לאכינוים, ונכון בעז"ה.

הנִגְמָן תַּחֲנוּן כְּרֶכֶת

60c. בזיאוֹת אַנְיָה דְכַבֵּר יְהִי אֶלָּא

הנה לטעם ה'מנות הלווי' (עין לעיל את ט') אפשרויות לצאת ידי חוכת משלוח מנות גם בשאר מחנות שางם מיגי אוכלין.

11

רְבָבָה וְעַמְקָם

**בשידת "תורה לשלמה" (סימן קפה), נשאל החמבר, ובו יוחזק אל כלול (חלול
האוון ובו יוסח חיים), ריש גלגולין ובבבל:** יהודיה שליח קודם וורדים משלוח מנות
לחבירו המפטונדר בעיר אחרות, וכוכנתו חותם שמלוח מנות ימע ליזו ביום
פורים, ואכן משלוח מגע ליד חבריו בוט פורדים – האם יציא ידי חובה בכאן,
כי אנו חולכים אחר מסקל שקלבים בפורדים, או שמא חולכים אחר חר charolim,
משלוח מנות פורדים. ואם כן לא יציא ידי חובה?

רבי יוסוף חילש טפוק מעכין זה – במתוליקת אהורהנים (שכבר הובא לעיל): מהו חטףם של משלוח המנת בפורות: לדברי בעל "תורת חז"ן", חטף הוא כדי שיחיה הרוחה לבעל טמונות, ולברור בעל טמונות לווי, חטף וזה כדי להרבות שלט ורשות, שהוא חחפן מתמלישות של מתן שאמר "בפה רום ומפורך" ובחלשתן. לכן יתקוט משלוח מנתן

וונן, מטעמו של ת"חנומת החס"ד נראה שיקיר מהקונה היה בשיל חדוד
שנשלח אלין, כדי שייהי לו רוחה בחרות, ומארוד שותביה לצד בפורים – חירות
קיטים המבצרים, אך לטעמו של וימנט הלוי, נאה כיריב חשלום והוירעות נוגע
למשלו, שבזכך בשליח כדי להוראות אהבת ויעור, ואם כן גוץ שטחרא האתובה
והוירעות מהתשליח בימי הפורים עגנו – ולא מוגעל מה שעשת קדר פורים,
שהרי הוויכוח הנראי מציין היה בעית שיצאו מידי המנוון, חזה היה קדר

א. אתם כadies נתקה עמי נסיך סך (12)

זה ויאן להמתוק בשולח מנת לדעוז שבטוחות
קורות פורום ווניעו לו בפורים אם יצא כוה ירי
טשולח מנות ויש כי שואמר ריזא וכלה'ך סק'ין נס
רעו ול נראיה דלא יראי דבעין משלוח מנות בטוריים
עצמו ועוד דהאו עירך המשליח מנת הדיו טסוט שמחה
ואריג שטחה גרא לא עתיה מה ששלח סקדום

13

אֵיךְ תִּשְׁכַּחֲנָה אֶת־עֲמָקָמֶךָ

(ב) נס תוכה סקסום מי מודלים מוטט לכהן וחין סקסואל זיהע מי פולק
 נס צ'יל' סטטוטס אעלטס מוטט מוטט ליטוטס ליטיטעלס כ'ל דהיל'
 פאפאטוט, נטענט לוטט'ר דעטלט טע'צ' כדי גומלטס סקוקו מי פולק נס
 מוקטפכ' דיזל'ן נס כטולן כטולן יוזהע מי מוקטפכ' דיזל'ן ק'ס' קג'ע
 לאטכלטס סטאנ'ון ווינ' מיט' צויאָה כטינ' מיט' בז'יקס דומ'לע כ'ס' צ' אעלטס
 פֶּלְקָה צְבָה^ט נשי' נמלטס כדי פֶּלְקָה נִגְזָה, סֶגֶל נִמְעָנָה מַמְוָס טַבָּס
 פֶּלְקָה וְכִישׁוֹת וְכִינְשָׁה בְּפָחָן לְפָטָן לְכָמָס נִזְחָמָה^ט סֶגֶל סְמָכָן זֵיהָע
 מִי' פֶּלְקָה לְפָטָן בְּלָטָן דְּקָרְבָּה לְרִישָׁה וְלִיטָּעָה גְּדָבָה, וְכֵין
 פֶּלְקָה לְפָטָן בְּלָטָן סְכָמָה זְיוֹלָה כְּמָלְאָה מְקָדְשָׁה וְלִיטָּעָה גְּדָבָה
 סְפָטָקָה נִשְׁתָּה לְפָטָן בְּלָטָן סְמָכָן זֵיהָע מי' פָלָם נס
 כְּבָבָעָה^ט

4

אנו יתרכזים על נושא זה

ומכבר שמעוני בשם הבן ר' מנחם זעטנו וחיד' דעיקר הטולואה תלייה בר' תעמי בוגליה (יב) והכ' איתיה התם. שאלו תלמידיו את רשב' מפני מה נתנו לנו שונאים של ישראל שבאותו הדור כליתן אמר להם אמרו אמן. אמרו לו פושי שננו מפודתו של אהרון רשות. ומייר אליך ששהות יארונו שככל תשלום בלו אל יירובו. אמרו לו אהרן אמר לך אם פגעי השחתתו לצלם